

MAROS MELLÉK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 4 frt
Mártius 15-től év végéig 3 frt
Negyedévre 1 frt
Megjelenik minden vasárnap.

Felölös szerkesztő és kiadó

VÁTZY JÁNOS

Szerkesztőség és kiadó-hivatal

KORONA VENDÉGLŐ 7. sz.

Hirdetések olcsón számíttatnak.

Az aradi kiállítás.

Midőn a haladás magasztos eszméje utat tör magának a földgömb minden zugában; midőn a közlekedési utak és vonalak nem ismernek se időt se távolságot a csaknem évezreden át fenállott nyelv és természetalkotta akadályokkal szemben; midőn a kereskedés, a művészet s az ipar fejlettségének magas fokáról világító toronyként sugározza át a föld fölülötét, a roppant víztömeg felszínét s lehetővé a föld gyomrába, leereszkedve a régebben mérhetetlenek hitt vízfénékre, az ember kezébe emeli ki az anyagot, hogy belőle az összembe-
riség javára átgúrja s használhatóvá téve értékesítse: bizonyára első helyet foglalnak el azon világ-piaczok, melyeken nemcsak a massa, de az annak át-
do gozására szükségessé vált munka is megnyeri jutalmát, megszerzi a meg-
érdemelt elismerést.

Ezen piacznak tekinthetjük a kiállítás, mely szabad tért nyit a föld-

művelés minden ágú fejlettségének elismertetésére; nyílt tért enged a szegénység által elfedett művészet fölemelkedésére ép úgy amint nyílt tért nyújt a sallangok közé bujtatott szemfényvesztés leálczázására is.

Nincs ott s ismételve mondjuk, nincs ott részrehajlás, hol egy ország véleménye, egy ország szakértőinek bírálata adja meg a döntő szavat.

Az alsó magyar Alföld góczpontja, Arad megyének virágzó büszkesége adja át ez évben a tért az ily piacznak; abban dönt a közös bírálat Magyarország Kanaánjának munkássága fölött; abban nyújtatik alkalom a szakértelem és szorgalom érdemszerinti jutalmának; elnyerésére; de ebben adatik egyszersmind alkalom a jobb, a szebb s a czél-
szerűbb felfedezésére is, mit a munkára hivatott önbeismeréssel ítélt javára előnyösebbnek s utánzandónak.

S ha ily alkalom nyílik fel előttünk, mi vagyunk első sorban hivatottak megragadni ezt, kiket jó végzetünk

e helyre tett. Nekünk a kötelességünk első sorban felmutatni tehetségünket s felismertetni életrealitásunkat.

Menjünk, lépjünk azért a sorompóba! Gazdasági viszonyaink, melyek a földi jólét áldást osztó keze alá helyeztek; ipari haladásunk, mely a haza bármely vidékével versenyre szállni képesé tett bennünket, jogosan ösztönöz a versenysikra kiállani. Ne tartson semmi sem vissza bennünket, mert nincs ott vereség, még a győzelemmel szemben sem; de van nyereség az okulás és a tapasztalatban.

Vesztett csaták mutatnak a hibára, azok jelölik meg a jövő küzdelem útját, a jövő cselekvés módját,—míg az elbizakadottság termi az elsőt.

Tanuljunk, okuljunk s tanulásunk alkalmával dobjuk félre a rosszat; de ugyanakkor pirulás nélkül emeljük fel a jót, hogy azt önmagunkévá téve, magunk s így közvetve édes hazánk közös javára fordíthassuk.

Lépjünk ki bátran azon harczi-

A „Maros Mellék” tárczája.

Tavaszi lesz már . . .

Tavaszi lesz már nemsokára,
Kivirul a rét virága;
Tarka felleg jár az égen,
Mint gondolat mult emléke.

Hej! de az én szívem felett
Még mindig csak a tél dereng,
Ez vett benne örök tanyát
S talán soha el nem is hagy.

Barna kis lány, szép angyalom,
Ugy tégy mint a nap tavaszon;
Kergesd szét a bús felhőket,
Süss reám, s a tél fölenged . . .

Szerelem az élet éke,
E nélkül dől sötét éjre,
Ments meg tehát e nagy éjtől —
Boldogságom ragyogjon föl.

Ha összejön nap és éjjel
Csók csattanás hangzik széjjel,
És az égen hajnal támad —
— Mi is elérhetjük ám azt! —

Vladár Menyhért.

Amélie.

Irta: Róza.
(Vége.)

A halál gondolatával — mely minden halandót irtózáttal tölt el s mely alól magát

semmi földi hatalmasság kivonni nem képes — már eleve meg akart barátkozni. Még pongyola öltözékének fekete bársony alapján fehér selyem himzésű halálfők ékeskedtek s a karthausi rend sajtóságos köszönés módja: „Memento mori” nagy fekete keretből hirdette a földiek mulandóságát.

Amint környezetében, úgy lelkében is ott lakott a halálgondolata.

Ha valaki látta őt elnökölni a jótékony nőegylet ülésén, — melyeket mindig rendkívüli tapintat és avatottsággal vezetett s ha hallotta varázshangjának zenéjét, — bizonyára nem hiszi el, hogy e tüneményes jelenség, kinek látásából a költők dalaikhoz inspirációjukat merítik: 20 év óta szívében halott.

Pedig volt idő, midőn ő is szeretett azzal az ideális fenkölt szerelemmel, melylyel minden leány az életben csak egyszer és csak egyet szerethet. Szerelmének tárgya, délczeg előkelő vagyonos ifju volt, ki imádkozta Améliét. Kölcsönös szerelmőknek nem állott útjában semmi akadály; mi volt természetesebb minthogy megtartották az eljegyzést, melytől számítva 2 hó lefolyása utánna kitűzték az esküvőt is.

Amélie a boldog menyasszony, dunántúlra utazott, s ott szándékozott bevárni egybekelésének idejét; B. Viktor a vőlegény, kit hivatása s egyéb összeköttetései tartóztattak:

a fővárosban maradt. Szegény Amélie nem is sejtette, hogy a búcsúzásnál utoljára látja a szeretett ifjút, s még is így történt.

A főváros elveinek hullámai Viktort is magokkal ragadták, s ő sokkal gyengébb volt, semhogy képes lett volna ellenállani. Alig vette észre, hogy rabja egy szép asszony mosolyának. Szíve nem volt érdekelve, de hűsága igen. Hízeltgette neki, hogy a körülrajongott szép özvegy mellőzte korábbi udvarloját egy deli huszárkapitányt s minden alkalommal őt tüntette ki.

Együtt lovagoltak ki; csak a lovasz kíséerte őket tisztes távolságban. Az erdő visszahangzott a szép asszony ezüstcsengésű kacazjától, s a könnyelmű ifju feledve menyasszonyát, feledve esküjét, egy gyöngye pillanatban elárulta érzelmeit, melyet a szép asszony győzelmes mosollyal fogadott.

Ez alatt Amélie lázas érdeklődéssel várta vőlegénye leveleit, melyek most is mint mindig örökké tartó szerelemről áradoztak.

Még csak pár hét választ el azon várva várt naptól — írja egyik levelében — melyben téged, üdvösségemet örökre enyémnek mondhatlak s én a halandók legboldogabbjává leendek. stb.

Amélie sóhajtván tette félre a levelet, úgy rémlett neki, mintha e rajongó szavakból hiányoznék az őszinteség, de azért hitt,

ra, melyen nem a fegyver a védekezés eszköze, hanem a munkásság s annak ügyes fejlesztése s melyen nem harc, hanem verseny név alatt áll a küzdelem. Álljon szembe ott a földművelő a hasznoló termesztővel; az iparos az iparossal s mint nemes versenyző iparkodjék termelésével gazdasági eszközeivel, állattenyésztésével, kézművével föllemelkedni a versenytáron, hogy a győzelem az övé legyen.

Álljon sorompóba Pécska város gazdaközönsége s mutassa be szép aczélos buzaterményét, mutassa fel azon szép gazdasági, földművelési eszközt, milyennel még kevés község tud előállni. Lépjön be az iparosság azon munkájával, melynek bármely darabja a gyárilag előállítottakat tartósság, anyag és jó elkészítésben bármikor is felülmúlni képes. Mutassák fel munkaképességüket az iparos segédek s a tanoncok, mert ha nem is mint győztesek szerepelnek ott, de öntekintélyüket mindenesetre emelni fogják s ez előnyökre fog szolgálni bármikor.

Lépjön fel szóval mindenki, kinek munkája vagy termelése figyelmet érdemlő fokra jutott. S azt tegye annál is inkább, mert a győzelmű babér mig neki erkölcsi és anyagi hasznát emelné, egyszersmint az egész megyének a dicsőségére válnék.

H i r e k.

Járásbiránk szabadságoltatása.

Issekutz István kir. járásbíró úr e hó-

remélt és várt, de a sors fájdalom, egyiket sem valósította.

Ezalatt Viktor egyre sütkérezett a bájos özvegy szépségének verőfényében, majd nem mindig ott lehetett látni páholyában, amint összedugva fejüket fesztelen bizalmassággal bohóbnál bohóbb dologról eszegegnek, mint ha a világ nem is létezett volna rájuk nézve.

Azonban a daliás kapitány, ki ellenállhatlan udvarló hírében állott, ezuttal nem akarta a legyőzött udvarló hálátlan szerepét betölteni, jaj volt annak ki útjában állott, az nem menekült meg boszujától, melynek előbb utóbb szabad folyást engedett.

A szép asszony estélyt adott, melyre mindketten hivatalosak voltak s meg is jelentek; minden fényárban uszott; a vendégek hangulata derült s a társalgás általános volt. A szép asszony sokkal inkább diplomata volt, hogy sem két kiváló udvarlóját, egyiket a másik rovására kitüntette volna. Egye: lőn szívélyes volt mindenki iránt.

A társaság kíváncsibb része azon tény körülményben vélte a kegyeltebb lovagot megállapítani, kinek a szép özvegy karját fogja kérni, hogy őt az estelihez vezesse.

A szerencsés választott Viktor lett.

Harmadnap a két vetélytárs párbajt vívott. Viktor mint sértett fél pisztolyt vá-

napban szabadságoltatta magát s a hivatalos teendőket nem végzi.—A szeretve tisztelt járásbíró úrra megérdemelt s hajlott kora és szép számú éveken át tartott fáradhatlan munkássága után a test által is megkövetelt néhány hónapi megnyugvás nagyon is szükségessé vált. Tiszta szívünkől kívánjuk, hogy ezen nyugalom szerezzze vissza a faradalom által kizsákmányolt erőt s ifjú hévvel kezdhesse meg újra munkálkodását.

A menyecske bál, mely f. hó 7-én azaz husvét másodnapján tartatott meg Székulla «Központi» szállodájában teljesen jól sikerült; különösen a pécskai menyecskék megmutatták, hogy a milyen jól illik közé a dolog s a milyen jól tudják forgatni a gazdasági eszközt, ép úgy megtudják a — gazdát is, — persze a táncban s ugyancsak kimelgették Hegedűs urat, mert kakasszóiig nem sok pihenést engedtek neki, hanem egyre ujrátak, hogy kitüntessék magukat a férjüremék előtt. Sajnáljuk, hogy a jelenvoltakat nem tudta összeírni a reporter, de azt állítja, hogy nem bírta a menyecskéket fölismerni, a — füsttől.

Szerelmi dráma. Vida Lajos esütörtökön reggel Aradon, nem viszonzott szerelem miatt agyonlőtte szállásadónőjét, Hrabovszky János, asztalos segéd nejét. A nő reá tett második lövésre lerogyott és meghalt. A fiatal ember ezután önmaga szívébe akart löni, de reszkető kezében a revolver félre esezett s a lövés más irányt vevé, erős sebet ejtett. Bekötötték sebeit s szállították a megyei kórházba, hol kihallgatásakor Putifár feleségének példájára, fordítva adta elő az esetet, noha a bátyjához irt leveléből az elhatározás kiviláglik.

lasztotta, de a délczag kapitánynak átkozottul biztos keze volt; golyója keresztül furta Viktor ingatag szívét.

Amélie sohasem tudta meg kedvese hűtlenségét, sem a párbaj valódi okát; atyja, ki féltvén egyetlen leánya életét, mindent gondosan eltitkolt előtte.

Minek irjam le azon fájdalmat, melyet Amélie kedvese halálhírére érzett? a ki összes reményeit egyetlen eszme valósulásához köti s azt egyszerre rombadölvé látja, az ugy is felfogja fájdalmát, a ki sohasem csalódott, sohasem vesztett, az ugy sem értené meg hogy mi az!

S midőn az egyedüllét kínos perezeiben borongos szemekkel, sebezett szívvel mereng elhunyt kedvese emlékére, nem sejté, hogy kegyeltemének oly sokat siratott tárgya nem méltó könyveire!

Vágyott a halál után, de az kiméletes volt hozzá s hagyta, hogy legyen még soká a jótékonyság angyala, az özvegyek és árvák nemtője, s pár év múlva, midőn az idő eme leghatalmasabb orvos fájó szívének sebeit némileg behegesztette, barátnőinek kik új házasság kötésre unszolták ezt felelte:

Szeretni az életben egyszer és csak egyet lehet!

Az olasz király köszönete. Umberto olasz király és az olasz kormány köszönetét fejezte ki a magyar kormánynak azon szívélyes és megtisztelő fogadtatásért, melyben a nápolyi herceget átutazása alkalmával a magyar hatóságok és népesség részesítették.

Uj betegség. Velence vidékén ismét egy új betegség ütötte fel a fejét, mit a nép testonnak nevez. Rosszullét és lázzal kezdődik; majd az egész testen pattanások mutatkoznak, a fej óriásra dagad s az arc felismerhetlenné válik az irtóztató puffadtságtól. Ezután a bőr lehámlik, a beteg oly nyugtalan lesz, hogy kényszerzubbonyt kell rá adni. Salzano faluban pár nap alatt hat eset volt, ezek közül egy halálos. Vigna professor e bajt a himlő egyik legsúlyosabb fajtájának mondja.

Uj golyószóró. A bécsi arzenálban kedden próbáltak meg egy új fegyvert, melynek »Mettalon« nevet adtak. A kis ágyút három ember hordozhatja s egy perc alatt 600 lövést képes tenni. A töltények kalibere olyan, mint a Mannlicher töltényké.

Dinamit lopás. Pozsonyban egy pinczébe elzárt dinamit rakásból 12 és fél kilót elloptak. A nyomozás még eddig nem vezetett sikerre, de azt hiszik, hogy az elégedetlen munkások követhették el s a május 1-én tartandó gyűlésekkel hozzák kapcsolatba.

Asszony hivatalnokok. Egy amerikai városban polgármesterré asszonyt választottak meg. A birói, községtanácsosi és rendőrségi állásokat is mind asszonyokkal töltötték be.

Leégett falu. Szelistye erdélyi község nagy része teljesen leégett. A lakosságnak mindene elveszett s most óriás nyomor van közöttük.

Borzasztó nászfej. Volle faluban egy fiatal ember lakodalmát ülte meg egy szép fiatal leánnyal. A nászfejen a fiatal pár szenszédságában lakók különös sikoltozást hallottak s reggel az új pár ajtaját zárva találták; s minthogy ismételt zörgetésre sem nyitották fel, erőszakkal kellett a szobába betörni, hol iszonyú látvány tárult eléjük. A fiatal férj szédült, összetépett véres ágyban horkolt, szája habos vértől tajtékzott, mellette neje holtan feküdt, orra, fülei leharapva, melle összemarcangolva. A megindított vizsgálatból kiderült, hogy a fiatal embert kevéssel az esküvés előtt dühödő kutya harapta meg és az eb-düh a nászfejen tört ki rajta. A szerencsétlen néhány nappal a nászfej után szörnyű kínok közt halt meg.

Népmese az új báróról. Ős család büszke nevét szárnyára veszi a hír s a

nép, a mely hallja, költ róluk csodálatos történeteket. Ez a dolog megesett egy újabb családdal, a Schossberger bárókkal is; a nép mesébe foglalta már az ő nevüket is Tura környékén, a hol az új bárónak kastélya van. A mese úglátszik járja már néhány hét óta, mert Schossberger báró csak mint nagyságos ur szerepel még benne. — Hol volt, hol nem volt, — így szól a népmese, — volt egyszer egy nagyságos ur. Nagy ur volt a nagyságos Schossberger ur, de egy izben mégis megesett véle, hogy meggyült a baja a királyiál, olyan históriába keveredett, hogy a király halált mondott a fejére. — Lett erre nagy búcsújárás. Addig jártak könyörögni a királyhoz a nagyságos ur jó emberei, — ott könyörgött ám a Tisza Kálmán, a fő-fő miniszter is, — a míg végtére azt mondotta a király: Jól van hát, elengedem a halált, hogyha te, Schossberger, állítasz magadért 50 embert, akit fölakasztathatok. — Keresik azóta folyton az embereket. Akadt is már 27; azok itt ülnek és esznek-isznak éjjel nappal a turai kastélyban. De hát kéne még 23 ember azokat keresik mindenfelé, mert háromszor hét nap múlva lejárt a terminus. A ki nem hiszi menjen el Turára. — S hogy ezen mesének hívője is akadt, mutatja az alábbi eset: A nagykúti főszolgabíró hivatalába beállott egy ember. Elmondta hogy ő Monostorról jött, a hol dohányos és sok gyerekü apa. Azért alázattal kéri a főszolgabíró urat, hogy írja be őt is a Schossberger ur emberei közé. — Hát menjen Turára atyámfia, nem én írom össze Schossberger ur aratóit, felelt a főbíró, ki szentül azt hitte, hogy aratónak akar elszegődni a jámbor. — De nem aratónak megyek ám én, kérem átosan, szólta az atyafi, hanem abban a bizonyos históriában jöttem, én volnék a huszonnyolezadik. — A főbíró nagyot nézett, de csodálkozása még nagyobb lett akkor, mikor a jámbor falusi szörnyű komolysággal elmesélte Schossberger ötven emberét. — Tetszik tudni, mondá tovább az ember, mi most három hétig ülünk Turán a jó módban. A három hét után golyót húzunk s a ki a feketét huzza, az meghal a Schossberger ur helyett; a családja pedig kap kárpótlásul 8000 forintot. — Ez a szegény ember ép úgy hitt a mesének, mint az utánna jelentkezett másik őt, kik a Schossberger emberei közé akarták beiratni magukat s kiket a főbíró elutasított.

Rendőri hir.

Folyó hó 6-án hajnalban Kocsik István révész egy előtte ismeretlen uri

egyént szállított át a kompon, — ki Pécskáról a bánáti részre utazott, — midőn a tulsó partra értek, az ismeretlen kocsijából egy kétesövű fegyvert vett elő és azzal nevezett révész fejére több súlyos ütést mért, minek következtében a fegyver is eltört.

A tettes a helybeli csendőrség által Forovics Bódog knézi lakos személyében kiderítettén tőlle a fegyver, elkoboztatott s ellene brutális eljárása miatt a pécskai kir: járásbírósnál a büntető feljelentés megtételét.

Irodalom.

Méhészeti mozaik. Dr. Fényes Kálmán úr, az aradmegyei okszerű méhészet-egylet titkára által írt ily című, 58 oldalra terjedő füzetet kaptunk a szerző szivességéből. Igazi élvezettel olvashatja át bárki ezen szép munkácskát, mert nemcsak a méhészettel foglalkozóknak nyújt hasznos tudnivalókat, hanem mindenkinek egyaránt.

Tartalma: A méhtenyésztés örömei. Egy boldog királynő. Az örök szűzek. Egy esomó naplopó. A vadméhek. A rabló méhek. Aradmegyei okszerű méhészet-egylet. A Dzierzonkasok penzügyi előnye. Egy jó tanács. A méhek államalkata. Méhésznapló. P. Virgili Marom «Georgicon.» A zsákméh. A méhek szerepe a természet háztartásában.

Mily szenvedélyvel s mily szakavatottsággal munkálkodhatik szerző a méhészeti körül, mutatja ezen munkája, mit ily szépen megírni csakis az képes, ki figyelemmel kíséri a méhek dolgozását.

A cikkek, — mert minden rész egy-egy önálló cikket képez, — a gazdasági lapokban megjelentek s mint ilyenek gyűjtettek össze egy füzetben, hogy a nagy közönség kezébe kerülhessenek. — Szerző még rendelkezik kész példányokkal s megkeresésre készséggel küld bárkinek is díjtalanul.

Közgazdaság.

Az örök szűzek.

(Mutatvány a Méhészeti Mozaikból.)

Nem apáczákról akarok írni, kik az önmegtartóztatás erényét fogadalomból gyakorolják, sem az agg szűzekről, kik fájó lélekkel nélkülözik az élet legédesebb örömeit, hanem a méheknek azon neméről, mely a szó legteljesebb értelmében életének első perczetől az utolsóig a szerelem gyönyöreivel ismeretlen maradt: a dolgozó méhekről.

Minden kas népeisége háromnemű méhekből szokott állani: a királynőből, a herékből és a dolgozó méhekből. Ez utóbbakat szándékozom bemutatni az olvasónak a sirig tartó párta érdekese, bár nem kívánatos díszében.

Be van bizonyítva, hogy a dolgozó méhek nemükre nézve mindannyian nők, de azon természeti törvénynek, mely az élő lényt a fajfentartás szempontjából párosodásra készíti, alávettve nincsenek. Egész életük az önzéstelen munkának szakadatlan tartama. Minden fáradozásuk a jövődöbéli nemzedék számára történik. Nem számítanak ők jutalomra

Nem keresik, nem kívánják az élvezeteket. Előttük csak a munkálkodás élvezet. Őket nemesak a szorgalom. Kitartás és rend, hanem egyszersmind az erények példányképeinek tekinthetjük.

Egy-egy csinos leány át, főleg ha még élénk természetű is, a mamának, gouvérnantnak stb. árgusszemekkel kell őrizniök, gavallér társaságában magára hagyni őt nem lehet, s valódi erénypolícia kell a könnyen felpezsdülő hölgyecske oldalához. — Nem így a dolgozó méhek! Ők egy fedél alatt nőnek fel az urfiakkal, semminemű felügyelet alatt nincsenek, mert miképen győzne a mama felügyelni husz—harminczezer leányára és udvarának négy—ötezer lovagjára, főleg miután más, sokkal fontosabb teendőkkkel van elfoglalva? A férfiak a nőkkel együtt laknak, ugyanazon termekben hálnak, függöny vagy spanyol falról szó sincs, fesztelenül érzik magukat egymással és mit sem tudnak a negligé tilalmairól. Isten bocsássa meg vétkeiket, az ember bizony gyakran jöhet kísértésbe, irigyelni a méheknek a társadalmi rendét...

Hanem ennek a szilárd erényességnek is megvannak a maga okai! Először is az udvarlók csábító külsejüeknek nevezni épen nem lehet. Fejök nagy, természetek elhízott, csaknem egész testök hasból áll, mozdulataik esetlenek, hangjok lármás és kellemetlen, jó tulajdonságaik pedig épen nincsenek, sőt ellenkezőleg, tunya, falánk és élvhajászó urasok biz ők, korán mennek nyugalomra, későn ebrednek és az egész nap dőzsölnek a kész mézben. Ezekkel szemben a dolgozó méheknek számos előnyeik vannak. Fejök kicsiny és arányos, természetek karesu, mozdulataik könnyűdek, hangjok kedvesen zsongó, azonkívül dolgozók és szerény igényűek. Mind e hódító sajátságai daczára azonban ostromolni nem merik a gavallérok, mert igen jól tudják, hogy minden hódítás az illető urnak életébe kerül. A méhállam történészei ugyanis kivétel nélkül megegyeznek abban, hogy a here, még ha a királynővel vált is szerelmet, a két rövid perczei után halálával adózik. Ily körül mények között aztán érthető, hogy egyiköknek sincs kedve könnyelmű viszonyokat kötni, és csak a királyi felség magas szerelméért készek életükkel is megfizetni. Ahol tehát a nőnem hajlamait ily drága áron kell megszerezni, ott Cupidónak csaknem egészen passivitásban kell maradnia.

És a természet, mely minden művésben remekel, a méhek társas életének e sajátságában is egy új tőkélyét mutatja be. Mi lenne egy méhtörzsből, melynek ezernyi ezer tagja kivétel nélkül a nemi öszön kielégítésére volna utalva? Miképen végezhetnék akkor a dolgozók oly pontosan és fáradhatlanul azt a sok munkát, melynek sikeres folyásától a méhesalád léte függ? . . . Tehát igen jól van az berendezve, hogy a szaporítás a királynőre bízott, férfiúi szerepek a heréknek osztattak ki, míg a dolgozók éjjel-nappal a technikai és egyéb munkákat teljesítik. Ezek építik a sejteket, ők hordják össze a mézet, gyűjtik a virágport, s ápolják a serdülő nemze éket, ők a kasnak bátor honvédel — szoval annyi a teendőjük, hogy sohasem volnának azokkal készen, ha drága idejüknek egy részét még szerelmeskedésre is használnák.

A teremtés bölcsesége azonban igazságos módon kárpótolta a dolgozó méheket szerelmi élvonataiért. Barátnékul ad-

ta nekik a virágokat, melyeknek harmatos keblén hajnaltól alkonyig ringatózván, a legtisztább neectárt éldelik, gyámolítóul adta mel-
léjük az embert, ki szives gondozása és oltal-
mába veszi őket, fegyvert adott nekik fullánk
alakjában, hogy igazán amazonok legyenek; s
bár rövidre szabta létüket, mert legfejebb hat
hónapig élnek, de oly költőivé tette azt, hogy
a szerelem mámore után nem vágyakoznak.
Ilyenek a méhállam örök szüzei!

A közönség köréből.*)

Igen tisztelt szerkesztő ur!

Engedje meg, hogy becses lapjában ki-
fejezést adjak azon rend ellenes állapotoknak,
melyek templomunkban már hosszabb idő óta
uralkodnak.

Tudvalevőleg templomszentelés alkalmá-

ból kiadott szabályok értelmében a helybeli női
intelligentia részére elég takarékosan a balol-
dal két első padja lett kijelölve nemtekintve
azon körülményt vajjon a kérdéses két pad
képes-e befogadni városunk szép számu áhi-
tatos hölgyeit. s mit tapasztalunk? Azt, hogy
az értelmiség női részének még két padban
sincs helye, mert azt eleve elfoglalják nem
épen élamedett korú, terebélyes parasztsz-
szonyságok, kik különösen nagy ünnepek alk-
almával el vannak határozva élethalálhar-
czot vivni a két első padban elfoglalt állás-
pontjukért(?) s nem csak hogy a szép szó,
de még a kar hatalmával is daczolnának, ha
valaki őket itt háborgatni merészkednék.

Tekintet nélkül arra, hogy nálunk az
egész templom különben is a népé, valamint
arra is, hogy az intelligentiának ezen helyé-
ből kiszorított női része annak idején tetemes
anyagi áldozatokat hozott a templom fölszen-
telésére s ha a továbbiakra szükség leend, a
jövőben sem fog azok elől elzárkozni; kérdem
már most vajjon mennyiben szolgál a vallá-
sos érület ápolására s Isten iránti tisztelet
külső kifejezésének fokozására, ha egy a fen-

érintett társadalmi osztályhoz tartozó nő, vá-
rosunk ékes, és tágas templomában helyét el-
foglalni szeretné s ha a mozdulni nem aka-
ró elemnek a paragrafús idevágó pontjára nagy
szerényen hivatkozni bátorodik, azok részé-
ről nem hogy előzékenység de a legmerevebb
durvasággal találkozik.

Távol legyen tőlem, hogy Isten temp-
lomában a kasztrondszerzert érvényesíteni szán-
dóknám; talán mégis méltányos sőt igaz-
ságos lenne, miszerint a helybeli kanonok ur
Ő Nagysága által oly intézkedések foganato-
sítatnának, hogy a kérdéses két pad tekintet
nélkül az odatartozók jelen nem léte—üresen
álljon mind ez más Pécskánál sokkal kisebb
községekből de nagyobbakban is általánosan
szokásban van s így majd nem fog előfordul-
ni, hogy ünnepek alkalmával idegenek a temp-
lom közepén állni kényszerülnek, míg ben a
padokban a fial asszonyok nagy kényelmessen
üldögélnek.

Többek nevében egy.

*) A felelőség beküldőt illeti.

Sz.

H I R D E T É S E K.

RUBER E.

am. gyorsajtónyomdájában Pécskán

a legjutányosabb árákért elvállaltatnak mindennemű nyomdai megrendelések ugymint:

Folyóiratok, Irodalmi művek és Röpiratok;

Továbbá: Hirdetmények, Tabellák, Árjegyzékek, Számlák. Nyugtatványok, Falragaszok.

Országos vásári jegyzőkönyvek, Ügyvédi meghatalmazások,

Községi, bírósági és közjegyzői nyomtatványok.

Körlevelek, Levélfők, Névjegyek, Névnapki köszöntők, Tánczvigalmi meghívók

ÉTLAPOK, SZINLAPOK.

Kir. bir. végrehajtói- és községbiráskodási nyomtatványok.

Nász- és Gyászjelentések

sth. sth.